

362

ZARZĄDZENIE MINISTRÓW OBRONY NARODOWEJ I SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 27 listopada 1968 r.

w sprawie udzielania żołnierzom w czynnej służbie wojskowej zezwoleń na wyjazd i pobyt za granicą.

W związku z art. 32 ustawy z dnia 13 grudnia 1957 r. o służbie wojskowej oficerów Sił Zbrojnych (Dz. U. z 1958 r. Nr 2, poz. 5, z 1963 r. Nr 15, poz. 78 i Nr 50, poz. 277 oraz z 1967 r. Nr 44, poz. 220), art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 29 marca 1963 r. o służbie wojskowej chorążych Sił Zbrojnych (Dz. U. z 1963 r. Nr 15, poz. 78 oraz z 1967 r. Nr 44, poz. 220), art. 27 ustawy z dnia 6 czerwca 1958 r. o służbie wojskowej szeregowców i podoficerów Sił Zbrojnych (Dz. U. z 1958 r. Nr 36, poz. 164, z 1959 r. Nr 14, poz. 75, z 1961 r. Nr 6, poz. 39, z 1963 r. Nr 22, poz. 114 i Nr 50, poz. 277 oraz z 1967 r. Nr 44, poz. 220), jak również art. 55 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz. U. Nr 44, poz. 220) zarządza się, co następuje:

§ 1. Żołnierze w czynnej służbie wojskowej na wyjazd i pobyt za granicą:

- 1) w celach osobistych,
- 2) w celach sportowych,
- 3) w celach służbowych resortów, instytucji i organizacji cywilnych

— obowiązani są uzyskać zezwolenie Ministra Obrony Narodowej lub organu wojskowego przez niego upoważnionego.

§ 2. Organy administracji państwowej właściwe do wydawania paszportów i wkładek paszportowych do dowodów osobistych wydają żołnierzom dokumenty uprawniające do wyjazdu za granicę na ogólnych zasadach — po przedstawieniu pisemnego zezwolenia na wyjazd za granicę, wydanego przez właściwy organ wojskowy.

§ 3. Wydawanie żołnierzom paszportów w sprawach służbowych resortu obrony narodowej następuje w trybie przepisów dotyczących paszportów urzędowych.

§ 4. Przekroczenie granicy Państwa w małym ruchu granicznym przez żołnierza w czynnej służbie wojskowej w celach osobistych może nastąpić tylko na podstawie jednorazowej przepustki granicznej, wydanej przez organy Milicji Obywatelskiej w oparciu o zezwolenie komendanta gar-

nizonu właściwego dla miejsca zamierzonego przejścia granicy.

§ 5. 1. Przepisy zarządzenia nie dotyczą:

- 1) wyjazdów żołnierzy za granicę na podstawie paszportów dyplomatycznych,
- 2) przekraczania granicy Państwa na podstawie przepustek turystycznych oraz zezwoleń na uprawianie turystyki i sportów żeglarskich na wodach morskich wewnętrznych i terytorialnych,
- 3) przekraczania granicy Państwa w sprawach służbowych przez pełnomocników granicznych Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, ich zastępców, pomocników, sekretarzy i ekspertów oraz żołnierzy Wojsk Ochrony Pogranicza realizujących zadania określone w umowach między Polską Rzeczpospolitą Ludową a sąsiednimi państwami,
- 4) wyjazdów za granicę żołnierzy pełniących służbę w jednostkach wojskowych podległych Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

2. Postępowanie w wypadkach określonych w ust. 1 regulują odrębne przepisy.

§ 6. Organy wojskowe właściwe do wydawania żołnierzom zezwoleń na wyjazd i pobyt za granicą, na występowanie żołnierzy w czasie pobytu za granicą w umundurowaniu wojskowym, jak również zezwoleń na przewożenie broni oraz szczegółowe zasady i tryb postępowania w sprawach objętych niniejszym zarządzeniem określają przepisy wojskowe.

§ 7. Traci moc zarządzenie Ministrów Obrony Narodowej i Spraw Wewnętrznych z dnia 18 lutego 1957 r. w sprawie udzielania zezwoleń na wyjazd i pobyt za granicą żołnierzy w czynnej służbie wojskowej (Monitor Polski z 1957 r. Nr 17, poz. 126 i z 1959 r. Nr 17, poz. 74).

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Obrony Narodowej: *W. Jaruzelski*

Minister Spraw Wewnętrznych: *K. Świtala*

363

ZARZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 29 listopada 1968 r.

w sprawie dodatkowego wynagradzania pracowników z wyższym wykształceniem zatrudnionych w zakładach opieki zdrowotnej otwartej, w stacjach pogotowia ratunkowego, w stacjach sanitarno-epidemiologicznych oraz w stacjach krwiodawstwa.

Na podstawie § 10 ust. 7 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 maja 1966 r. w sprawie uposażenia lekarzy, lekarzy dentyistów oraz innych pracowników z wyższym wy-

kształceniem, zatrudnionych w zakładach społecznych służby zdrowia (Dz. U. z 1966 r. Nr 20, poz. 122 i z 1968 r. Nr 43, poz. 315) zarządza się, co następuje:

§ 1. Pracownikom z wyższym wykształceniem, o których mowa w § 1 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 maja 1966 r. w sprawie uposażenia lekarzy, lekarzy dentyistów oraz innych pracowników z wyższym wykształceniem, zatrudnionych w zakładach społecznych służby zdrowia (Dz. U. z 1966 r. Nr 20, poz. 122 i z 1968 r. Nr 43, poz. 315), zatrudnionym w zakładach opieki zdrowotnej otwar-

tej, stacjach pogotowia ratunkowego, stacjach sanitarno-epidemiologicznych i stacjach krwiodawstwa, przysługuje dodatkowe wynagrodzenie w wysokości 300 zł miesięcznie.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 grudnia 1968 r.

Minister Zdrowia i Opieki Społecznej: *J. Kostrzewski*

364

ZARZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 29 listopada 1968 r.

w sprawie kierunków studiów i stanowisk uzasadniających pobieranie przez pracowników z wyższym wykształceniem uposażenia według zasad i stawek lekarskich.

Na podstawie § 1 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 maja 1966 r. w sprawie uposażenia lekarzy, lekarzy dentyistów oraz innych pracowników z wyższym wykształceniem, zatrudnionych w zakładach społecznych służby zdrowia (Dz. U. z 1966 r. Nr 20, poz. 122 i z 1968 r. Nr 43, poz. 315), zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Uposażenie przewidziane w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 27 maja 1966 r. w sprawie uposażenia lekarzy i lekarzy dentyistów oraz innych pracowników z wyższym wykształceniem, zatrudnionych w zakładach społecznych służby zdrowia (Dz. U. z 1966 r. Nr 20, poz. 122 i z 1968 r. Nr 43, poz. 315), przysługuje magistrów farmacji (prowizorom farmacji i aptekarzom aprobowanym) oraz osobom posiadającym dyplomy (zaświadczenia) ukończenia studiów wyższych w zakresie nauk przyrodniczych (chemii, fizyki, biologii, mikrobiologii, weterynarii, ichtiologii itp.), zootechniki, rolnictwa, leśnictwa, ogrodnictwa, inżynierii sanitarnej, budownictwa mieszkaniowego, przemysłowego, okrętowego, elektrotechniki, elektroniki (radiotechniki i telewizji), automatyki, mechaniki precyzyjnej, statystyki, architektury, technologii żywienia i żywności, towaroznawstwa artykułów żywnościowych, psychologii, socjologii, pedagogiki lub higieny psychicznej — jeżeli zgodnie ze swymi kwalifikacjami są zatrudnieni:

- 1) w zakładach społecznych służby zdrowia (poza aptekami) na stanowiskach:
 - a) zastępcy dyrektora wojewódzkiej stacji sanitarno-epidemiologicznej,
 - b) starszego inspektora, inspektora, starszego instruktora lub instruktora,
 - c) kierownika działu, oddziału, sekcji lub pracowni (laboratorium),
 - d) starszego asystenta, asystenta lub młodszego asystenta,
 - e) kierownika komórki statystyki medycznej,
 - f) psychologa, socjologa, psychotechnika,
 - g) instruktora terapii zajęciowej lub kinezyterapii,

- 2) w kolejowej służbie zdrowia na stanowiskach:
 - a) kierownika działu, oddziału, sekcji, pracowni (laboratorium),
 - b) starszego asystenta lub asystenta,
 - c) starszego inspektora sanitarnego lub inspektora sanitarnego,
 - d) kierownika sekcji statystyki medycznej,
 - e) starszego instruktora lub instruktora,
 - f) psychologa, psychotechnika i psychofizjologa,
 - g) instruktora terapii zajęciowej.

2. Fakt zajmowania stanowiska zgodnie z kwalifikacjami posiadanymi przez pracownika stwierdza kierownik zakładu pracy w porozumieniu z radą zakładową związku zawodowego.

3. W razie zatrudnienia pracownika z wyższym wykształceniem, którego kierunek studiów lub stanowisko nie jest wymienione w ust. 1, Minister Zdrowia i Opieki Społecznej może wyrazić zgodę na zaszeregowanie danego pracownika do odpowiedniej stawki obowiązującej dla lekarzy, na uzasadniony wniosek dyrektora (kierownika) zakładu społecznego służby zdrowia po zaopiniowaniu przez wydział zdrowia i opieki społecznej stopnia wojewódzkiego lub dyrekcji okręgowej kolei państwowych.

§ 2. Traci moc zarządzenie Ministra Zdrowia z dnia 21 grudnia 1956 r. w sprawie kierunków studiów i stanowisk uzasadniających pobieranie przez pracowników z wyższym wykształceniem uposażenia według stawek „L” (Monitor Polski z 1957 r. Nr 29, poz. 202, z 1963 r. Nr 94, poz. 441 i z 1964 r. Nr 34, poz. 151).

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 grudnia 1968 r.

Minister Zdrowia i Opieki Społecznej: *J. Kostrzewski*